

granollers

INFORMATIU

Sumari

- 2 Suprimides les multes per mal aparcament
Dimiteix la regidora del PSUC
Infart d'Oscar Pelayo
Martí Jusmet, pregoner
Sobre cubells d'escombraries
Dies festius de 1982 a Granollers
- 3 Ensuciar/limpiar, Montserrat Illa
- 4 Enggada la campanya de neteja,
Lluís Torres
- 6 Granollers s'adhereix a l'olimpiada
barcelonina de 1992, Eugeni Rius
- 8 Las buenas obras de la brigada
municipal, Paco Monja
- 10 Entrevista amb Anna M. Palé,
Jeroni Girona
- 11 Projecte d'urbanització a Can Gili
- 12 Les xarxes aèries d'electricitat,
Santiago Rovira
- 13 Jordi Pujol, amb els lleters
Recepció a un grup folklòric de
Bulgària
- 14 Els veïns de Quatre Barris, Joan
Besson
- 16 Carrers nous i carrers que s'han de
refer

març
1982
n. 7

Granollers serà millor: net, verd i humà.

Ensuciar / limpiar

Cuando vemos papeles por el suelo, pensamos que el pueblo es sucio, que no se limpia. Aunque puede que no sea así. Por lo menos en Granollers no es así. En Granollers se limpia. El Ayuntamiento dispone, creemos, de un buen servicio de limpieza. Mejorable, naturalmente, pero buen servicio. Tiene papeleras que, juntamente con las nuevas que pronto van a ser instaladas, cubren suficientemente Granollers.

Entonces, ¿qué ocurre? ¿Por qué hay papeles en el suelo? ¿Por qué se encuentran bolsas de basura desparramadas? Pues porque alguien ha tirado el papel, porque alguien ha sacado la bolsa de basura fuera de horario, etc.

Pero la cosa no termina ahí. El lema de nuestra campaña de limpieza es: **Granollers serà millor, net, verd i humà**. Para que Granollers esté limpio hay que cuidar de nuestros perros y de sus residuos, no abandonar muebles ni trastos viejos sin avisar al servicio especial que pasa a recogerlos.

También hay que tener cuidado de la fachada de nuestras casas, manteniéndolas limpias y en buen estado de conservación; las empresas publicitarias no han de pegar carteles en ellas ni los espontáneos pintar frases.

El lema también dice **verde**, y el Ayuntamiento procura dar ejemplo plantando un millar de árboles en nuestras calles, cifra que más adelante se ampliará con otros mil quinientos que crecerán junto al río, y los que en la próxima temporada se plantarán en calles y plazas. Pero eso no basta. Para que Granollers sea verde, los ciudadanos tienen que colaborar regando los árboles que tengan más próximos, llenando ventanas y balcones de flores y plantas. Con el buen clima de que disfrutamos, todos los balcones tendrían que estar llenos de geranios, cactus, petunias, margaritas, etc.

Con estas medidas y otras de diversa especie, lograremos que Granollers sea más **humano** y habitable.

Embrutar / netejar

Quan a un poble trobem papers a terra, pensem que és brut, que no es neteja. Però pot ser que no sigui així. Almenys a Granollers no és així. A Granollers es neteja. L'Ajuntament té, creiem, un bon servei de neteja. Millorable, és clar, però bon servei. Té papereres que, juntament amb les noves que aviat s'instal·laran, cobreixen a bastament Granollers.

Llavors, què passa? Per què hi ha papers a terra? Per què hi ha bosses d'escombraries escampades? Doncs perquè algú ha llençat el paper, perquè algú ha tret la bossa d'escombraries fora d'hora, etc.

Però la cosa no acaba aquí. El lema de la nostra campanya de neteja és: **Granollers serà millor, net, verd i humà**. Per tal que Granollers sigui **net** hem de tenir cura dels nostres gossos i dels seus residus, no abandonant mobles ni trastos vells sinó avisar el servei especial que passa a recollir-los.

També cal tenir cura de la façana de les nostres cases, mantenint-les netes i en bon estat de conservació; les empreses publicitàries no hi han d'enganxar cartells ni els espontanis hi han de pintar rètols.

El lema també diu **verd**, i l'Ajuntament procura donar exemple plantant un miler d'arbres als nostres carrers, xifra que s'ampliarà més endavant amb uns mil cinc-cents més que arrelaran al costat del riu, i els que la propera temporada seran plantats a carrers i places. Però això no és prou. Per tal que Granollers sigui verd els ciutadans han de col·laborar regant els arbres que tenen més propers, omplint els balcones i finestres de plantes i flors. Amb el clima bo que tenim, hi hauria d'haver tots els balcones plens de geranis, cactus, petúnies, margarides, etc.

Amb aquestes mesures, i amb altres de diversa mena, aconseguirem que Granollers sigui més **humà** i habitable.

Montserrat ILLA

.....y sabrás lo que no ves
si oyes Ràdio Granollers

En 97,5 megaciclos F.M.

Suprimides les multes per mal aparcament

La Guàrdia Urbana de Granollers ha suspès l'aplicació de multes als vehicles mal aparcats. Aquesta treva es considera un gest de bona voluntat i forma part de la campanya destinada a fer prendre consciència als conductors de la necessitat de respectar lliurement les normes de convivència circulatoria.

Durant aquesta campanya, en lloc de col·locar la clàssica papereta de denúncia sobre el vidre dels cotxes mal aparcats, els agents de la Guàrdia Urbana de Granollers deixen visible un altre full, redactat en ca-

talà i en castellà, i que diu aproximadament: «Conductor: Esteu infringint les ordenances municipals i el Codi de la Circulació. La Guàrdia Urbana us adverteix i us recomana que no hi reincidiu. Gràcies».

La duració d'aquesta campanya de bona voluntat no té encara fixat el termini d'acabament, i espera estimular el sentit de responsabilitat cívica dels automobilistes.

No cal dir que les altres multes, per motius més greus i distints del simple aparcament, se segueixen aplicant.

Dimiteix la regidora del PSUC

Rosa Ribas i Valls, regidora i tinent d'alcalde de la llista del PSUC, redactà una carta de dimissió adreçada a l'alcalde, que fou llegida en el ple ordinari de l'Ajuntament, celebrat el dia 11 de març, en la qual manifestava que els motius de la seva renúncia eren alhora polítics i personals. Els diversos grups polítics municipals van expressar el seu agraïment a la bona tasca duta a terme per Rosa Ribas. El nou tinent d'alcalde del grup comunista serà Antoni Morillas i Romero. Abans d'abandonar el ple, Rosa Ribas votà per darrera vegada, i el seu vot va ser a favor de la definitiva aprovació del pressupost d'inversions de l'any 1982.

Infart d'Oscar Pelayo

El tinent d'alcalde Oscar Pelayo, president de la comissió d'Hisenda de l'Ajuntament, el passat dia 9 de març va ser víctima d'un infart de miocardi mentre es trobava participant en una reunió. Fou ràpidament hospitalitzat en la unitat de cures intensives a la Policlínica del Vallès, i el seu estat ha anat millorant constantment. Tot i la seva voluntat de reincorporar-se a la feina, els metges li han recomanat una bona temporada de repòs.

Martí Jusmet, pregoner per l'Ascensió

Va notificar-se oficialment que el president de la Diputació de Barcelona, Francesc Martí Jusmet, havia acceptat la invitació municipal de ser l'any 1982 pregoner de les Festes de l'Ascensió.

Aquestes festes tindran lloc enguany a Granollers entre els dies 19 i 23 de maig. El pregó serà pronunciat el dia 19.

Dies festius de 1982 a Granollers

1 gener
6 gener
9 abril
12 abril
1 maig
20 maig
31 maig
24 juny
27 agost
11 setembre
12 octubre
1 novembre
8 desembre
25 desembre

divendres, Cap d'Any
dimecres, Reis
Divendres Sant
Dilluns de Pasqua
dissabte, festa del Treball
dijous, Ascensió
Dilluns de Pentecosta
dijous, Sant Joan
divendres, Festa Major
dissabte, Diada Nacional
dimarts, Hispanidad
dilluns, Tots Sants
dimecres, Immaculada
dissabte, Nadal

A remarcar que no són festius l'any 1982 el 19 de març, divendres, Sant Josep, i el 10 de juny, dijous, Corpus Christi. Aquest calendari és l'aprovat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, amb la incorporació de les dues festes locals de Granollers.

Granollers Informatiu

nº 7, març 1982

Publicació de l'Ajuntament de Granollers
Edita: Gabinet de premsa
Director: Alvar Maduèll
Composició: J. Cabot
Impremta: Instant-Copy
Dipòsit Legal: B-13957-80

«Granollers Informatiu» butlletí municipal, té un tiratge oscil·lant entre 7.000 i 11.000 exemplars, i no sempre podrà distribuir-se a totes les cases per problemes de pressupost. Les persones o entitats especialment interessades a rebre'l, són pregades de demanar-lo.

Sobre cubells d'escombraries

Com que a Granollers, igual que a Barcelona i a Badalona, s'han donat casos d'estafa amb el pretext de vendre a col·legis, comerços, bars..., i a particulars, uns determinats models de cossis o cubells d'escombraries, que serien recomanats o imposats pel servei municipal de recollida d'escombraries, cal advertir la població de Granollers que ningú no té autorització municipal per a vendre o recomanar cap mena de cubells o de dipòsits especials d'escombraries, i que els qui puguin passar per cases o establiments amb aquest pretext, ho fan a títol particular i d'alguna empresa privada. Els serveis municipals adverteixen els granollerins de l'existència d'aquesta modalitat d'estafa, i que si els venedors utilitzen el nom de l'Ajuntament, ho fan abusivament i sense tenir cap mena d'autorització. El mateix cal dir si els presumptes venedors utilitzaven el nom de l'empresa concessionària de la recollida d'escombraries.

Dins la segona etapa, en la qual es realitza la campanya en si, cal diferenciar:

Les mesures de neteja, que es portaran a terme a través dels serveis ja existents, dels nous serveis i la maquinària nova, de la neteja intensiva de solars i abocaments incontrolats, de la col·locació de més papereres, de la neteja també intensiva i integral de la ciutat per diversos sectors, de la reparació i neteja d'embornals i de la instal·lació de boques de reg a diverses places.

Les mesures complementàries que consisteixen en l'aprovació definitiva del catàleg d'edificis de la ciutat, la recuperació i restauració d'edificis amb interès artístic i en la millora de la imatge de la ciutat. Aquesta millora es pot aconseguir a través de la reparació de voreres, paviments, fonts, etc., de pintar les línies de circulació, de la neteja de cartells de les façanes i d'un inventari d'edificis amb façanes en mal estat.

La conservació de l'enllumenat, fent una revisió general del seu estat i posant en marxa un pla de conservació seriós.

Les mesures sanitàries, que anirien des de la desratització de la ciutat al sanejament del riu Congost, passant pel control de la contaminació atmosfèrica.

La plantació d'arbres. Es plantarà un miler d'arbres per tota la ciutat en base a criteris urbanístics i no pas només decoratius.

La bigarrada formació d'autoritats, funcionaris i treballadors, el matí de la presentació

(Fotos Alcalde)

L'estudi sobre els abocats sòlids, abocats líquids i emissions gasoses que emeten en l'actualitat les indústries ubicades a la ciutat.

Com és possible comprovar, l'organització d'aquesta campanya ha exigint la col·laboració i coordinació de les diverses comissions i departaments de l'Ajuntament: Acció Ciutadana (que s'ha encarregat de les tasques de publicitat, sensibilització i participació), Sanitat, Ensenyament (participació de les escoles), Urbanisme i Serveis, que ha portat el pes de la campanya pel que fa a les tasques concretes de neteja.

De la mateixa manera s'ha de fer esment de la col·laboració de la Guàrdia

Urbana (en el compliment de les ordenances municipals, en la vigilància de la neteja, etc.), dels serveis tècnics municipals i de l'empresa concessionària de la neteja.

Els nous serveis

Al mateix temps d'endegar-se la campanya es va plantejar la possibilitat d'oferir als ciutadans nous serveis (o millorar els ja existents) que puguin ajudar a mantenir més neta la ciutat.

Recollida dels trastos vells. L'Ajuntament, de manera gratuïta, s'emportarà els trastos vells, mobles vells i altres fòtils domèstics. Aquest servei, que es proporcionava una vegada al mes, passarà a prestar-se a partir d'ara, tots els dimarts a títol experimental.

Recollida de vehicles en desús i abandonats. Es realitzarà a través del servei de recollida de vehicles (Guàrdia Urbana, telèfon 870 05 11) tant si es tracta d'un vehicle abandonat a la via pública, com del vehicle d'un particular, que se'n vulgui desprendre.

Servei d'acció immediata. S'ofereix la possibilitat que el ciutadà (mitjançant els telèfons 870 52 00 i 870 89 44) pugui avisar si hi ha contenidors plens, solars bruts, objectes abandonats, brutícia als clots dels arbres, bosses d'escombraries abandonades o qualsevol problema de neteja. En tots els casos, l'Ajuntament es compromet a actuar ràpidament. El servei s'estableix amb caràcter experimental i consta d'un camió i dos empleats de neteja.

Aquesta és, a grans trets, la Campanya de Neteja que ha de convertir Granollers en una ciutat més saludable i habitable, o, com diu el lema, més neta, verda i humana.

La guia de neteja

Paral·lelament a totes les accions de la campanya, s'ha pensat editar una Guia, que serà repartida a totes les famílies de Granollers, i que essencialment informarà de les tasques que porta a terme l'Ajuntament i els serveis que ofereix pel que fa a la qüestió de la neteja.

Tanmateix, i tenint en compte la importància que el ciutadà col·labori en la campanya, la Guia també informarà de quina manera ho podrà fer:

- mantenint neta la via pública
- no tirant els papers a terra, utilitzant les papereres instal·lades per l'Ajuntament
- respectant les papereres, no tirant-hi productes inflamables ni trencant-les
- mantenint neta la vorera del propi habitatge, escombrant-la cada dia
- deixant les escombraries del propi habitatge dintre de bosses de plàstic suficientment fortes i ben tancades, perquè no s'escampin pel carrer.
- no deixant les bosses abans de 2/4 de 9 del vespre.
- no deixant trastos vells ni animals domèstics morts als carrers o a qualsevol indret
- etc., etc.

Finalment, entre altres coses, la Guia —a tall anecdòtic— informa que a Granollers es recullen anualment unes 12.200 tones d'escombraries. Per fer-nos una idea de què representa això podem afirmar que si s'acumulessin aquestes 12.200 tones, s'ompliria tot un carrer com, per exemple, el carrer Anselm Clavé, fins a una alçada de quasi 10'5 metres.

LLUIS TORRES

Engegada la campanya de neteja

El propassat dia 5 de març, a les 11 del matí, va tenir lloc, a la plaça de la Porxada, la presentació oficial de la maquinària que s'està utilitzant en la Campanya de Neteja que ha endegat l'Ajuntament de Granollers per tal d'aconseguir — tal com diu l'eslògan de la campanya — una ciutat més neta, verda, i humana.

L'alcalde, Rafael Ballús, i els regidors, varen passar revista al divers material adquirit, que facilitarà una neteja més acurada dels nostres carrers i places. Entre altres, van ser presentades dues escombradores mecàniques, un camió de regar, un camió portacontenidors, un camió de neteja i vuit camions de recollida d'escombraries. La fita és recuperar la imatge d'una ciutat que, a poc a poc pot convertir-se, si no s'hi posa remei, en un suburbi més de Barcelona, amb tot el que això comporta de pèrdua de personalitat, cosa que els granollerins no estem disposats a acceptar. Tenim al darrera molts segles d'història que ens avalen.

La campanya

La Campanya de Neteja, com a acció conjunta de l'Ajuntament en què participen distintes àrees, està plantejada en diverses etapes, de les quals té més projecció la que s'està desenvolupant als carrers des de primers de març i que es clourà a principis d'abril. Però, abans d'analitzar les ac-

cions que s'estan duent a terme, cal situar la campanya en el seu context precís.

La filosofia de la campanya es podria resumir en una frase de la **Guia de Neteja** —la qual estarà ben aviat en mans dels ciutadans— i que diu que es tracta de: «Millorar les condicions d'habitabilitat de la ciutat, assolint uns nivells de qualitat de vida que facin que Granollers recuperi la seva imatge humana i habitable». En altres paraules, la campanya s'ha d'entendre com una acció enèrgica complementària, a aquella que d'una manera normal i quotidiana presten els serveis municipals, i que ha de permetre agilitzar i millorar l'acció dels serveis municipals i també donar un impuls decisiu que impedeixi que la rutina converteixi aquesta tasca en desídia o abandó.

Els objectius

Els objectius, encara que diversos, es podrien sintetitzar en tres punts.

El primer consisteix en **obtenir la realitat d'una ciutat neta** a través de:

- millores en la neteja que es presta actualment;
- l'establiment de noves normes i noves mesures de neteja;
- processos de neteja, de manera especial en llocs de condicions deficients (solars sense tancar, zones d'abocament incontrolat, etc.).

El segon és **conscienciar els ciutadans de Granollers**, els comerços, les indústries, etc. de la necessitat d'una ciutat neta mentalitzant-los que aquesta tasca no és únicament un deure municipal, sinó una feina col·lectiva en la qual tots han de participar i col·laborar.

I el tercer objectiu està en la **recerca de la imatge de Granollers**, com d'una ciutat preocupada per la seva netedat i per embellir els seus racons.

Les etapes

La Campanya de Neteja, com a acció global, ha estat planificada en tres etapes.

En la primera s'ha intentat **sensibilitzar el ciutadà**, per fer-li agafar consciència del problema i motivar-lo a participar

En la segona es porta a terme el **pla concret d'acció** en la neteja de la ciutat i el manteniment d'aquesta mateixa neteja.

Finalment, la tercera ha de controlar les etapes anteriors per corregir aquells aspectes que no compleixen els objectius previstos i per informar el ciutadà dels resultats.

De la primera etapa de sensibilització cal destacar com a fites principals la publicació d'un ban de l'Alcalde nomenant ajudants municipals en la neteja de la ciutat i el lliurament d'unes enquestes dirigides al ciutadà en les quals se'ls demana contestin preguntes referents al tema de la neteja. Gran part d'aquestes accions s'han desenvolupat en les escoles, ja que els responsables de la campanya han considerat que precisament els infants són especialment sensibles a aquestes qüestions. En aquesta etapa cal destacar que la majoria de les tasques han estat portades a terme per la Comissió d'Acció Ciutadana.

Vehicles en formació i lluent de tan nets.

Olimpícs de 1992, podem adonar-nos que no es tracta d'una iniciativa partidista, sinó d'una iniciativa d'abast ciutadà, mitjançant la qual, tot essent conscients que encara falta molt, al mateix temps que assoliria la desitjada Barcelona 92, l'esdeveniment serviria de trampolí per a explicar al món la història i la cultura de Catalunya.

El dia 26 de juny de 1981, la Comissió Municipal Permanent de l'Ajuntament de Barcelona aprova un informe, que era ratificat 4 dies després en sessió plenària, segons el qual va plantejar-se la sol·licitud oficial de Barcelona com a seu pels Jocs Olímpics de 1992.

Aquest informe, originat en la idea del batlle Narcís Serra de proposar Barcelona com a seu, tendeix a fugir del gegantisme de manifestacions olímpiques com les de Montreal, Moscou o Los Angeles, i tracta d'assolir que l'esport torni a les fonts d'un olimpisme més pur.

L'informe aprovat presentava un mapa geogràfic dels Jocs Olímpics favorable a la descentralització de l'esdeveniment esportiu a l'Àrea Metropolitana de Barcelona i a la resta de Catalunya. Segons aquest mapa, serien ubicades les distintes

especialitats esportives d'acord amb les instal·lacions i les característiques de les diverses poblacions, de forma que el Vallès seria l'àrea més beneficiada, i concretament Granollers seria seu de l'handbol.

Historial

CAMPEON DE EUROPA DE LA RECOPI 1976

Campeón de Cataluña a 7	1953-54	Campeón de España	
Sub-campeón de Cataluña a 7	1954-55	División de Honor	1966-67
Sub-campeón de España a 7	1954-55	Sub-campeón de España	
Campeón Copa Presidente a 7	1955	C. S. E. Generalísimo	1966-67
Campeón de Cataluña a 7	1955-56	Representante de España	
Campeón de España a 7	1955-56	en la Copa de Europa	1968
Campeón de Cataluña a 11	1955-56	Campeón de España	
Campeón de España a 11	1955-56	División de Honor	1967-68
Campeón Copa Presidente a 7	1956	Representante de España	
Campeón de Cataluña a 7	1956-57	En la Copa de Europa	1969
Campeón de España a 7	1956-57	Campeón de España	
Campeón de España Juvenil a 7	1956-57	División de Honor	1969-70
Campeón de Cataluña a 7	1957-58	Campeón de España	
Campeón de España a 7	1957-58	C. S. E. Generalísimo	1969-70
Representante de España		Representante de España	
en la Copa de Europa	1959	En la Copa de Europa	1971
Campeón de España a 11	1958-59	Campeón de España	
Campeón de España a 7		División de Honor	1970-71
División de Honor	1958-59	Campeón de España	
Campeón Copa Catalana	1959	División de Honor	1971-72
Campeón de España		Representante de España	
División de Honor	1959-60	En la Copa de Europa	1972
Campeón de Cataluña Juvenil	1959-60	Campeón de España	
Campeón Copa Catalana	1960	División de Honor	1973-74
Campeón España Juvenil	1959-60	Campeón de España	
Campeón de España		C. S. E. Generalísimo	1973-74
División de Honor	1960-61	Representante de España	
Representante de España		En la Copa de Europa	1974
en la Copa de Europa	1961	Sub-campeón de España	
Campeón Provincial	1961-62	C. S. E. Generalísimo	1974-75
Sub-campeón de España		Representante de España	
División de Honor	1961-62	en la Recopa de Europa	1975
Sub-campeón de España		Campeón Provincial Juvenil	1974-75
C. S. E. Generalísimo	1961-62	Sub-campeón de España Juv.	1974-75
Campeón Provincial	1962-63	Representante de España	
Sub-campeón de España		en la Copa de Europa	1977
División de Honor	1962-63	Campeón Provincial Juvenil	1977-78
Campeón Provincial	1963-64	Campeón de España Juvenil	1977-78
Campeón Copa Catalana	1963-64	Sub-campeón de España	
Campeón Provincial Juvenil	1963-64	Copa del Rey	1977-78
Campeón Copa Presidente Juv.	1963-64	Sub-campeón de España	
Campeón España Juvenil	1963-64	Juvenil	1979-80
Campeón Provincial	1964-65	Campeón de España	
Campeón España 1.ª División	1964-65	de Cadetes	1979-80
Campeón de España		Campeón de España	
División de Honor	1965-66	de Cadetes	1980-81
Sub-campeón de España		Campeón de España	
C. S. E. Generalísimo	1965-66	de Juveniles	1980-81
Representante de España		Campeón Provincial	1980-81
en la Copa de Europa	1967		

Guardons i distincions

Medalla del Mérito Deportivo de la ciudad de Granollers
 Primera Placa de Mérito de la Federación Española de Balonmano
 Placa al Mérito Deportivo de la ciudad de Granollers
 Medalla Provincial al Mérito Deportivo de la Excm.
 Diputación Provincial de Barcelona
 Placa al Mérito Deportivo de la Federación Provincial
 de Balonmano de Barcelona
 Placa al Mérito Deportivo de la Federación Española de Balonmano

Granollers, seu de l'handbol olímpic

Si bé les instal·lacions a la nostra ciutat no són actualment les més adequades, l'elecció de Granollers com a seu de l'handbol a la desitjada Olimpiada Barcelona 92, és del tot encertada donades les arrels i la història que aquest esport té a la capital del Vallès Oriental. Recordem que l'entitat esportiva representant de l'handbol a la nostra ciutat, el B. M. Granollers, va néixer el mes de juliol de 1944. Un grup de joves s'inicià en la pràctica d'aquest esport, formant-se un primer equip d'11 jugadors, que s'estrenà en la competició dins el Campionat de Catalunya la temporada 1944-45, on es classificà tercer entre 14 participants, tot i essent novells. No va poder participar per qüestions econòmiques en el campionat estatal.

L'afecció a l'esport de l'handbol va anar augmentant fins al punt que el B. M. Granollers comptava amb tres equips en competicions oficials simultànies.

A la temporada 1948-49 s'organitzà per primer cop a la nostra ciutat un campionat d'handbol a 7 jugadors, produint-se ja en temporades posteriors les primeres grans gestes esportives del B. M. Granollers, que es varen anar succeint tal com indiquem en el quadre adjunt.

Per altra banda, el B. M. Granollers ha estat guardonat amb nombroses distincions, recollides també en l'altre quadre adjunt.

Eugení RIUS

Granollers s'adhereix a l'olimpiada barcelonina de 1992

Les primeres manifestacions semipúbliques que els membres del nostre Ajuntament feren sobre la possible incorporació de Granollers al «planning» de Barcelona 92, foren fetes en el decurs d'un sopar celebrat com a cloenda del Campionat Internacional Triangular d'Atletisme (promeses) dels dies 27, 28 i 29 de juliol de 1981, en el qual alguns dels nostres regidors ja comentaren aquesta possibilitat amb els alts càrrecs federatius assistents, entre els quals es trobava el Director General d'Esports de la Generalitat de Catalunya, Josep Lluís Vilaseca.

Tanmateix, la contestació oficial del Consistori de Granollers va ser donada en el ple del dia 12 de novembre de 1981, en el qual una moció d'alcaldia era relativa a l'adhesió del nostre Ajuntament a la idea del Consistori barceloní. En aquesta moció es recolzava la iniciativa dels estudis per a la realització de la Olimpiada de Barcelona, i també se sol·licitava que una persona de Granollers entrés a formar part de la comissió civico-ciudadana creada per impulsar i estudiar el projecte Barcelona 92, en la qual s'integraran diversos esta-

ments que conformaran un ens amb capacitat de prendre decisions, a mesura que s'acosti la data de l'esdeveniment esportiu. A la mateixa comissió també hi tindran espai organismes com la Cambra de Comerç i les principals federacions esportives.

Els avantatges d'una olímpiada

A la ciutat de Granollers, el fet de convertir-se per uns dies en la capital de l'handbol mundial, li representaria la construcció d'un nou pavelló dotat de les condicions més

modernes per a la pràctica i la vi-sualització de l'esport, ja que l'actual està relativament vell i saturat. Per altra banda aquesta saturació, junt a la que també pateix el pavelló Tub, actualment ja està fent anar de corcoll el Patronat Municipal d'Esports en l'organització dels jocs escolars, i l'obliga a demanar continuament les pistes esportives dels col·legis i les pertanyents a l'Ajuntament de Canovelles.

Una altra de les raons per les quals Granollers compta, i molt fort, en els plans de Barcelona 92, és la perfecta comunicació a tots nivells existent entre la capital del Vallès Oriental i el Cap i Casal de Catalunya. Infraestructura comunicativa que, pel que fa a Barcelona, ja serà examinada el proper estiu, en el decurs dels Campionats Mundials de Futbol.

Analitzant a fons la possibilitat que Barcelona sigui seu dels Jocs

«Una mañana —nos dice Antonio Garrido— entraron ciertos individuos y destrozaron bancales enteros de rosales y de gladiolos, un olivo, varios árboles y todas las plantas buenas que tenía el parque. Parece ser que el letrero ha surgido efecto, y creo, en mi criterio personal, que hay que concienciar al pueblo para que lo cuide como una cosa suya que es».

La brigada cuenta con un especialista en jardinería que se ocupa de adornar los parques y jardines según sus características de situación y de terreno. En estos momentos está a punto de ponerse en funcionamiento un vivero municipal, vallado y con todo tipo de instalaciones. Estará situado en la calle París, junto al Pabellón de Deportes «El Tubo».

Proyectos inmediatos

Para este año, la brigada de obras tiene como proyectos importantes la terminación de la plaza del Congost, la remodelación de la Plaza de la Font Verda y el arreglo de numerosos viales.

Como obras urgentes a realizar destacan «el pintado del Casal del Teatre y mejoras notables en los colegios municipales. Para las aceras tendríamos que tener en la calle continuamente de seis a ocho hombres».

Asimismo, y aparte de las pequeñas obras de arreglo de desperfectos en nuestras calles, la brigada será la encargada de plantar casi mil árboles. Plátanos, arces, olmos, acacias y prunos, son algunos de los árboles que

animarán, muy pronto, las aceras de algunas calles. Junto al cauce del río Congost serán igualmente plantados más de mil chopos.

Las tareas a desempeñar están supervisadas por los servicios técnicos del Ayuntamiento; allí se reciben las peticiones de reparaciones y a continuación se pasan a la brigada para que se haga cargo de realizar las obras. Estos partes, que cualquier ciudadano puede cumplimentar en la cuarta planta del Ayuntamiento, son el conducto reglamentario para que las peticiones (aviso de rotura de alcantarillado, desperfecto de aceras), puedan ser atendidas en un tiempo breve. Desde la implantación de estos partes, en el pasado enero, se han registrado 313 peticiones.

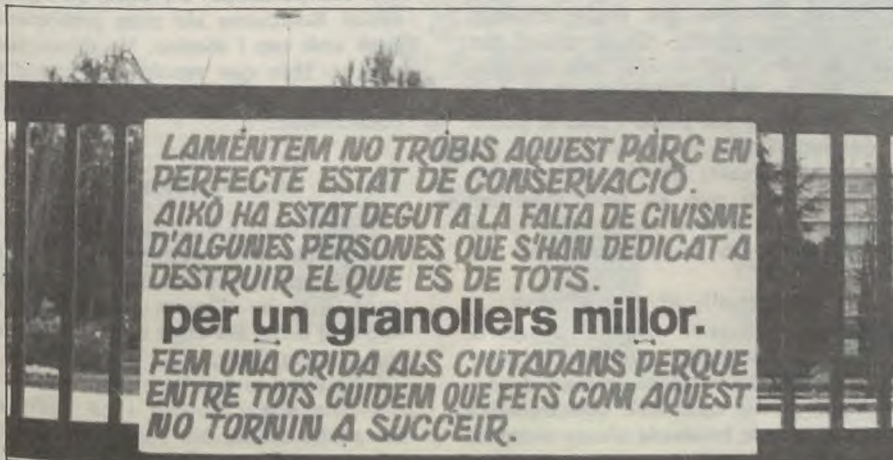
Hi ha sis formigoneres, i feina per setze....

Només les voreres reclamen sis o vuit homes permanentment.

Vetllar pels parcs i la gespa dels espais verds.

Un rètol avergonyidor, però potser efectiu.

Entre las últimas obras realizadas por la brigada, cabe destacar la del Casal del Jove, en la emisora de radio y despachos nuevos en el Ayuntamiento. En el mes de agosto se realizan, de cara al comienzo del curso escolar, repasos generales en los centros escolares del municipio. El pintado y la instalación eléctrica son arreglos muy frecuentes.

La brigada recibe, con las personas del empleo comunitario, una ayuda importante.

El pintado de viales

El estado precario de algunas vías de comunicación impide ver, muchas veces, el trabajo realizado por la brigada. «El trabajo de pintado horizontal no luce lo suficiente, pero no hay más remedio que hacerlo. Sucede que los viales tienen que ser pintados y revisados cada tres meses en lugar de cada año y medio».

Antonio Garrido se siente satisfecho de los trabajos realizados hasta la fecha, y muy especialmente de los jardines: «Yo, lo único que desearía es tener todo el pueblo como están los jardines y parques. Entonces, casi, casi, seríamos un pueblo modelo».

Paco MONJA

Cuida de calles, plazas, parques y jardines

Las buenas obras de la Brigada Municipal

«El personal de la Brigada de Obras — señala el jefe de sección, Manuel Garrido — y que se entere el alcalde, está rindiendo en este momento perfectamente; si en algún tiempo la brigada ha tenido mal nombre, no eran ellos los culpables, pues muchas veces este personal en lugar de estar haciendo cosas para el pueblo estaba arreglando la jardinería de la torre de algún concejal, del propio alcalde o de personas particulares».

En la actualidad la brigada de obras del Ayuntamiento cuenta con una plantilla de cincuenta hombres que se reparten de la siguiente manera: Jardinería, 14; albañilería, 30; carpintería, 2, y pintura, 2. En un plazo inmediato se añadirán dos nuevas secciones, lampistería y electricidad. La brigada cuenta con dos locales: uno, el central, sito en la calle Espanya, 3, y otro, subsidiario de éste, en la calle Europa. En el primero están instalados los talleres así como la oficina y los utensilios de trabajo más importantes. El segundo almacén guarda las cosas de menor uso.

La brigada, que depende de los servicios técnicos del Ayuntamiento, se cuida de parques, jardines, conservación del patrimonio municipal y de la conservación y señalización de viales. Asuntos de por sí interesantes «que esta revista que hay aquí en el pue-

blo... —¿«Revista del Vallés»?—, yo ya creía que se llamaba «Chivato del Vallés» tergiversa, pues sale fotografiando una tapa de cloaca que el día antes ha roto un camión y dice que así están todas las tapas de cloacas del pueblo. Esto es pura herencia de lo que nos dejaron los señores del «Vallés» y los que les pagan. Si «Revista del Vallés» es prensa, tendría que haber...». Para Garrido las otras dos publicaciones de información existentes en nuestra ciudad, son «cosa aparte».

Falta apisonadora

La brigada de obras, para llevar a cabo su tarea, dispone de 6 hormigoneras, 1 camión volquete, 1 Dumper, 1 compresor, una máquina de pintar viales, un camión dotado con escalera

y un taller de carpintería. A estos medios, casi suficientes para una ciudad como Granollers, habría que añadir «una apisonadora, que la necesito con mucha urgencia, y también una máquina de riego, pues si no lo tenemos hay que alquilarla».

Algo que sin duda alguna nos preocupa a todos sobremedida, es el estado de los jardines y parques públicos. Este aspecto merece por parte del jefe de la sección de obras una atención especial. Al decirle si Granollers contaba con pocas zonas verdes, señaló: «No estoy de acuerdo. Ahora mismo contamos con más de 15 zonas verdes, con bancos, fuente, papeleras y árboles. Su estado general es satisfactorio, y como muestra ahí están el de la calle Girona, Maestre, Anselmo Clavé, Mutua del Carmen y Pabellón de Deportes».

El parque mayor de nuestra ciudad, sito en la Avenida del Parc, sufrió la visita de unos desaprensivos que destruyeron, sin escrúpulo alguno, numerosas plantas y árboles. Desde entonces, y hasta ahora, en su puerta de entrada existe un letrero que informa de este hecho.

més ells. Ataquen el PSC perquè està unit al PSOE, però la veritat és que hem de viure en un mateix Estat. Als socialistes, catalans o castellans, penso que mou la mateixa idea. Preocupació per Catalunya, sí, però sense l'exclusivisme que fan servir alguns. Això, ni pensaments!

—I el futur a Granollers?

—A mi em fa molta por l'atur. Sense feina no es poden solucionar els problemes; és fatal. A part d'això m'agradaria que l'actual Ajuntament pogués treballar encara tres o quatre anys més. Em fa l'efecte que s'anirien veient coses, que s'aniria canviant.

—Què dius dels rumors de crisi municipal?

—«Todo es posible en Granada».

—El millor polític d'Espanya?

—Jo crec que el Felipe González.

—I el de Catalunya?

—Em costa més; no estic massa informada. No sé si hem de dir en Raventós, però és clar, un líder, un líder... La veritat és que no ho tinc massa clar.

—Un polític ben dolent d'Espanya?

—A mi, el que em va defraudar molt, va ser el de la Unió Democràtica, que ara està a UCD...

—Vols dir de Catalunya. Jo preguntava d'Espanya...

—N'hi ha molts... No sé si...

—I el de Catalunya?

—Anton Cañellas. No sé si és dolent, però després que havia defensat tant la Unió Democràtica, que es passés a un altre cantó no em va semblar bé...

Poc interès en les dones

—La dona ocupa el lloc que li correspon en la vida social i política?

—La dona pot ser-hi. Si no n'hi ha més és perquè no volen, o potser perquè no hi hem estat massa acostumades. N'hi hauria d'haver més. Si ara no està prou representada, no és per culpa de les lleis, sinó per poc interès o manca de costum.

—Ets militant feminista?

—Mira, no. He anat a algunes trobades, però no tinc temps per a tot, m'ocupaven altres coses.

—Què canviaries primer de Granollers, si poguessis fer-ho amb una varreta màgica?

—Potser canviar els carrers. No perquè fossin macos, sinó per a millor servei del ciutadà. Granollers té defectes, és clar, però m'agrada, trobo que està bé.

—Et dedicaràs tota la vida a la política? Quants anys?

—Jo treballo al dia. No penso mai en allò que faré. De projectes, ni pensaments, si no són necessaris. Visc al dia. No voldria anar endarrera; anar seguint endavant, però pensar què faré... Déu nos en guard! Faré allò que vegi a cada moment.

Vuit o deu revistes

—Informativament, creus que Granollers està ben servit?

—Jo crec que no. Em molesta que la informació no sigui objectiva. Penso que el «Vallès» i a vegades el «Plaça Gran» deformen una mica les notícies. Hi falta un «Comarca al Dia», pe-

rò que tingués més categoria. Cada partit, cada grup polític hauria de tenir una revista, i allà expressar la seva versió. Vuit o deu revistes a Granollers no deu poder ser, però que només hi hagi un sector que hi digui la seva, tampoc.

—Quina consideres la característica més marcada del teu caràcter?

—Mira, jo penso que vull ser honorada, ser conseqüent amb allò que crec. Almenys això és el que a mi m'interessa.

—Aficions?

—Sempre tinc posada la música, perquè em relaxa molt. Però tota mena de música. No et pensis que només clàssica. També havia fet excursionisme. I les sardanes. De joveneta m'agradava fer versos, diguem-ne romàntics, però quan vaig descobrir que la poesia no eren flors i violes, que no es tractava d'amagar la realitat; quan es van començar a fer versos en prosa, llavors no en vaig saber, no m'hi vaig veure en cor.

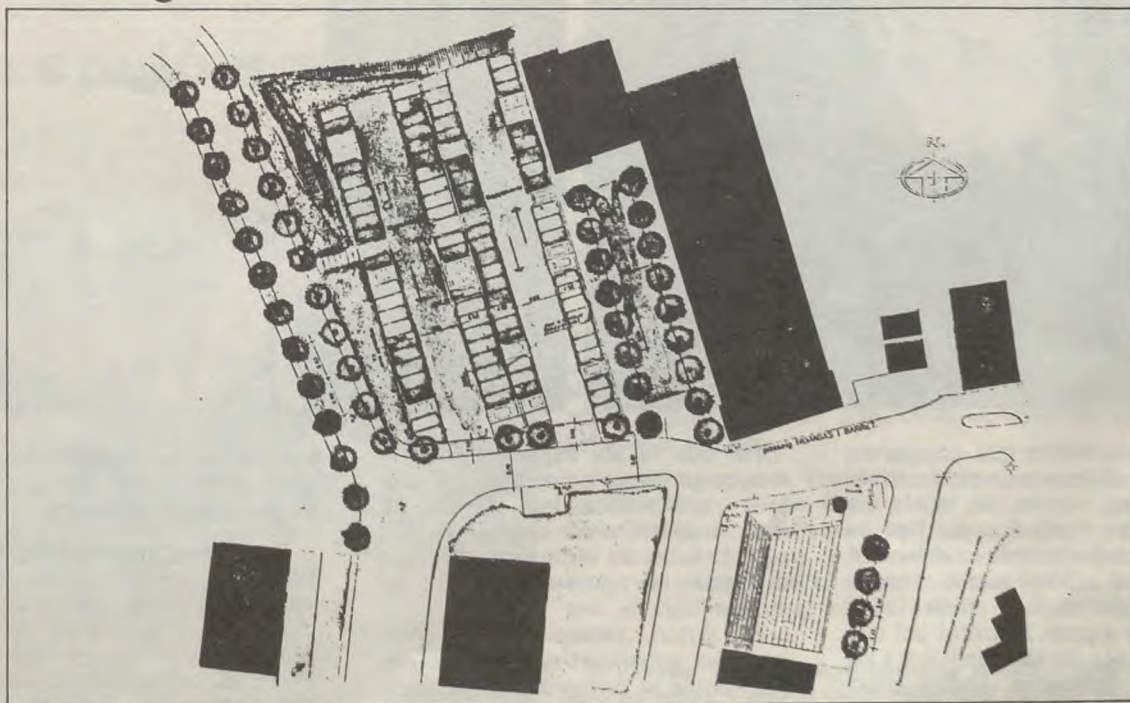
—Quina mena de consigna o de consell donaries?

—Que tothom participés en les coses del poble. Penso que els qui som a l'Ajuntament —21 persones dels 46.000— no hem de ser sols a actuar, sinó que dialogant, participant, entre tots ho faríem molt millor.

I fa tot l'efecte que això no és dit per dir sinó que, en Anna M. Palé, respon a una profunda convicció i encaixa a mida amb la seva mateixa manera de ser.

Jeroni GIRONA

Projecte d'urbanització a Can Gili

El barri de Can Gili, -que fins ara ha estat conegut amb el nom de Finsobe, manllevat a una empresa immobiliària-, té aprovat l'adjunt projecte d'urbanització que significarà la construcció de dues places i d'una zona d'aparcament. Les obres podrien començar aquest mes d'abril, i es calcula que costaran uns 11 milions de pessetes.

**Entrevista amb Anna M. Palé,
tinent d'alcalde**

«Tothom hauria de participar en les coses del poble»

«Si la dona no hi és prou present, és per desinterès o poc costum»

Independent en la llista dels socialistes i recentment designada tinent d'alcalde del seu grup municipal, Anna M. Palé i Llavina, atenta als detalls i servicial, sembla haver sabut introduir caliu humà entre l'obligada fredor dels tràmits oficials. Molt poc rotunda en les seves afirmacions, i a través de frases mig trencades, mostra tenir molt clares algunes idees, marca des per un volgut sentit pràctic.

No donar, promocionar

—Vaig néixer aquí l'any 27, i tota la vida he estat a Granollers. Vaig anar a un col·legi religiós, el de les carmelites, que durant la guerra va haver de plegar. Em va atreure i em va influir bastant el senyor Majoral, mestre nacional i republicà, que vaig tenir en haver d'anar a l'escola pública. Va ser un any justet, durant la guerra mateixa. L'educació que donava era de fer estimar la terra, de fer estimar els valors de la persona. Aquest mestre sempre l'he tingut en compte. Després vaig tornar anar a les monges. La meua formació va ser d'Església; vaig fer feina a la parròquia. Durant set anys, des del 72, vaig ser presidenta de Càritas. La tasca social em va engrescar molt.

—La teua ideologia, com la defines?

—Socialista.

—De molt de temps?

—Quan era a Càritas, si la missió hagués estat només donar, sense la promoció de la persona, no m'hagués interessat. En morir Franco, vaig veure que havia de participar en la cosa pública. Abans criticàvem la situació, anàvem a l'Ajuntament a demanar ajudes, pisos, el que fos... Davant la primera votació, ens vam haver de definir en partits, vaig llegir els diversos programes, i vaig triar el partit socialista. Abans, sense ser del partit, havia intervingut en la Marxa de la Llibertat, Pax Christi, Grup de No-violents, Casal de la Pau... Això marca la meua trajectòria. Abans d'arribar a l'Ajuntament havia estat en l'associació de veïns de Granollers-Centre. Quan vaig veure que la tasca d'Església s'havia de fer de cara enfora, participant i essent un de més en els afers del poble, vaig canviar les tasques parroquials per les tasques cíviques.

Si em demanen, hi sóc

—Tu ets independent del partit socialista, però la ideologia et va...?

—Sí, sí, completament, en els plantejaments, encara que no estigui incorporada a la disciplina. Al principi em va anar molt bé així, però ara, amb el temps, veig que m'ho hauré de plantejar. Amb els militants del partit hi ha hagut sempre perfecte acord i perfecta normalitat. Per això sol sembla que m'he de replantejar la meua relació amb el partit.

—Professió actual?

—Comerç, botiga de tintoreria, amb total dedicació d'ençà de la mort del marit. I la política de més a més. Amb el meu marit tindria més responsabilitats familiars. Ara és diferent.

—De promig, quantes hores t'agafa la política?

—És molt difícil de dir... Sóc d'una manera de ser que, si estic a casa i em demanen, hi sóc. De fet seria només el matí, però hi estic a punt a totes hores. El de casa ha d'anar endavant, i miro de combinar les coses. I per ara me'n surto, vaig fent.

—De fet com una doble activitat, una pluriocupació... Quina creus que és la feina més bonica, més agraïda, de les que fas a l'Ajuntament?

—Treballar pel poble i amb el poble. Aconseguir que la gent no tingui por de l'Ajuntament; que hi hagi col·laboració. Penso que és molt important poder estar amb el poble i que el poble vingui. Per això és que vam entrar.

De l'Evangeli, al socialisme

—Va com havies imaginat, o has rebut alguna sorpresa, algun desengany?

—Trobo molt difícil rebre desenganys, si ets conscient que treballes per construir la utopia d'anar canviant la realitat social, que no es pot rea-

litzar en quatre ni en cinc anys. Però vas fent uns passos... Qui entra a l'Ajuntament pensant de realitzar tot allò que pensa, patirà molt i sortirà cremat. I ho entens. El treball a Càritas em va fer conèixer molt el terreny en què et mous i com costa de resoldre coses. En haver de presentar-me, en un acte que vam fer a la Casa de Cultura Sant Francesc, vaig dir per quines raons entrava a l'Ajuntament i perquè en el grup socialista. Les raons d'entrar a l'Ajuntament són, per a mi, un deure que té tot ciutadà de participar i treballar en les tasques i problemes que afecten el municipi. No trobo just ni ètic parlar i criticar de portes enfora. Al programa socialista, per basar-se en la classe obrera, m'hi ha portat la meua fe cristiana. A mi, l'Evangeli m'ha portat al socialisme. El món es va socialitzant, i en el capitalisme no hi ha futur. I si creus en l'home alliberat —no sols en l'altre món, sinó en aquest— veus que per força has de ser-hi.

—Quin objectiu voldries aconseguir en aquest Ajuntament?

—Que quedés molt clar que ha estat honrat, i que la gent s'adonés que hi ha de participar. Que s'hi remarqués més que l'Ajuntament ha canviat; que la gent que no hi venia, hi ve. Donar aquest acolliment al poble és potser el que trobo més important.

—T'interessa més solucionar els problemes de les persones o bé seguir uns principis polítics?

—Les persones, sí, però de forma social. Solucionar els seus problemes, però amb cap i tècnica. No donar perquè sí. Més que resoldre el cas d'aquella persona concreta interessa la col·lectivitat.

No als exclusivistes

—Quin futur polític veus a Espanya?

—El veig amb optimisme, però amb això vull dir que s'han d'anar fent passos. O hi ha d'haver optimisme, o anem al caos. Els cops d'Estat no crec que tinguin futur.

—Què passarà a Catalunya?

—S'ha d'anar lluitant i ho hem de fer prudentment. No puc sofrir el catalanisme dels exclusivistes, dels no-

Jordi Pujol amb els lleters

«Els polítics només tenim raó de ser en quant siguem servidors del poble», va dir Jordi Pujol, el dia 8 de març, al Pavelló dels Esports de Granollers, parlant als lleters de Catalunya, en l'acte organitzat per manifestar l'agraïment dels ramaders subministradors de l'empresa Rània per la feliç solució al problema plantejat per la greu crisi d'aquesta empresa.

Jordi Pujol, president de la Generalitat, vingué acompanyat pel conseller d'Agricultura, Agustí Carol, i va ser rebut per l'alcalde, Rafael Ballús, per diversos regidors municipals de Granollers, juntament amb els organitzadors de la trobada lletera i altres personalitats.

L'acte s'inicià amb un parlament arborat, ple d'expressions d'agraïment als homes de la Generalitat, pronunciat per Joan Noguera, ramader de Cardedeu, que fou subratllat amb forts aplaudiments per part dels nombrosos assistents. Seguidament fou fet l'obsequi, al president Pujol i els homes de la Generalitat que havien portat les negociacions de Rània, d'unes plaques amb relleu.

A continuació Jordi Pujol, que presidia l'acte al costat de l'alcalde Ballús, va pronunciar un parlament, que començà amb la idea ja citada al principi que la raó de ser dels polítics és fer serveis al poble. Destacà que els lleters constitueixen un sector viu de Catalunya, i s'alegrà de la solució del problema de Rània, tot fent notar que sense la bona disposició dels ramaders i dels treballadors de l'empresa en crisi, la gestió de la Generalitat no hagués donat resultat.

Recepció a un grup folklòric de Bulgària

El dia 12 de març, va tenir lloc a la sala de plens de l'Ajuntament la recepció concedida als membres del Teatre Nacional de Marionetes de Stara-Zagora, provinents de Bulgària que, després d'haver actuat en diversos indrets del nostre país, van cloure la seva estada entre nosaltres amb una actuació al Centre Cultural de Granollers.

Després d'unes paraules de benvinguda, pronunciades per l'alcalde, Rafael Ballús, que foren traduïdes simultàniament al búlgar i aplaudides pels assistents, la regidora Concepció Navarrete manifestà la seva satisfacció per haver-los ja vist actuar, i desitjà que els granollerins es complaguessin també amb el seu art.

Prengué la paraula, finalment, el director general de Teatre de Bulgària, el qual digué que el seu país era petit, que tenia 9 milions d'habitants i 13 segles d'història; que s'havia adonat de la tasca de formació en l'art que ací es feia entre els infants i els adolescents, i que tenia la impressió que el seu poble i el nostre podrien esdevenir fàcilment amics.

El director general búlgar obsequià el batlle de Granollers amb un relleu, i tant el grup como cada un dels seus membres van rebre obsequis com a record de Granollers.

L'actuació del grup, aquell mateix vespre a la nostra ciutat, va ser un èxit artístic i de públic.

Les xarxes aèries d'electricitat

El present escrit té per objecte donar a conèixer alguns aspectes de la problemàtica general de les instal·lacions elèctriques aèries, fent-ho de forma que tothom ho pugui entendre, sense entrar en detalls que serien més propis de publicacions tècniques.

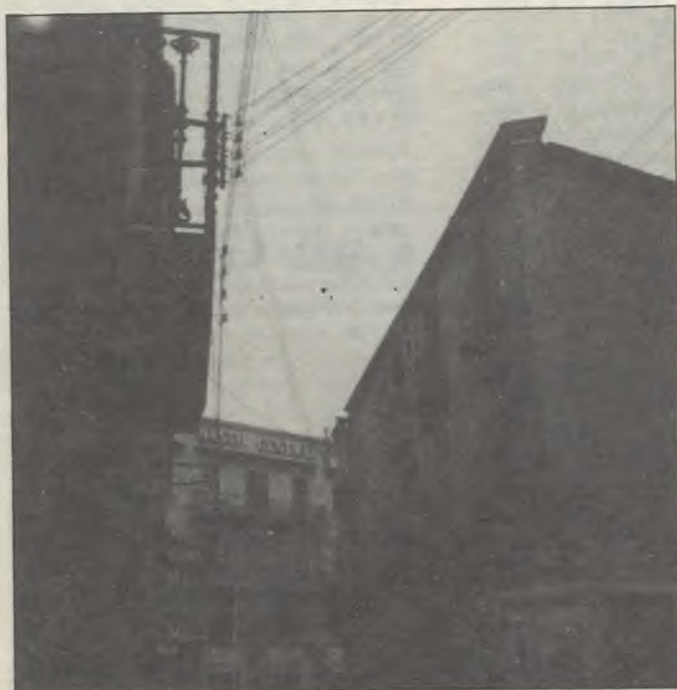
El subministre d'energia elèctrica en baixa tensió a Granollers, com a moltes altres ciutats, es realitza mitjançant xarxes aèries. Si aquest tipus de distribució s'installa en carrers de 10 metres o menys d'amplada 7, el resultat és conegut de tothom. Només cal donar una volta pel casc urbà de Granollers i observar l'espèc entramat de línies elèctriques dels carrers.

La solució d'aquest tema té dues vessants a considerar: La político-econòmica i la tècnica. Pel que fa a la primera, no és difícil imaginar-se per on aniran el trets.

Tècnicament la xarxa aèria permet una major facilitat i economia de manteniment i detecció d'avaries. Aquesta característica es pot estendre a les escomeses dels edificis.

críteris tècnics de les dues parts no són contraris, i per tant és possible arribar a solucions. Ara bé, l'aspecte tècnic queda supeditat a les decisions polítiques i aquestes, generalment, a les condicions econòmiques. Aquest problema, per tant, es tradueix en xifres de magnituds, l'unitat de les quals és la pesseta.

Recentment les companyies han zonificat el tema municipal (igual com a la resta del territori de la província de Barcelona). Això que, contemplat des de diferents punts de vista, pot interpretar-se de diverses maneres, servirà per a que en un mateix carrer no hi passin dues o tres companyies. En l'ac-

Els inconvenients que comporten les xarxes aèries en carrers estrets són diversos, entre els quals cal destacar que l'estètica del lloc en surt afectada desfavorablement, l'enllumenat públic també sofreix les conseqüències de tenir línies elèctriques a prop, sobretot pel que fa a les feines de manteniment i reposició de bombetes. També suposa un risc per al tràfic de vehicles alts, i d'una manera indirecta perjudica el vianant que passa pel carrer sota una coberta de cables amb tensió.

Pel que fa als aspectes referits a la seguretat i comoditat del ciutadà i a l'estètica dels carrers, no són comparables els avantatges que ofereix la xarxa enterrada respecte a l'aèria. La primera modalitat és molt millor.

El criteri tècnic de les companyies subministradores contempla només la primera part i l'administració local al contrari, té en compte tot allò que pugui estar relacionat amb la seguretat del ciutadà. No obstant tot, això no planteja un problema greu com sigui que els

tualitat hi ha consolidades en algun carrer línies d'empreses subministradores diferents.

És evident, doncs, que les companyies tenen un paper important en aquest tema. És més: la solució depèn directament de la seva predisposició a col·laborar en la recerca de solucions a aquest problema, propi de la falta de planificació dels serveis urbans.

Santiago ROVIRA VALLHONESTA
(enginyer tècnic municipal)

3 anys netejan-ne 40 ...i fent les coses

3 anys per a netejar-ne quaranta d'especulació, de nomenaments fets a dit, de desordre administratiu i econòmic.

3 anys per a pagar els deutes acumulats, deixar els comptes clars, acabar amb la corrupció.

3 anys difícils, els més difícils i,

tanmateix, les coses han anat endavant. Perquè en 3 anys d'Ajuntaments democràtics s'han fet moltes coses. Més d'allò que podria esperar-se en 3 anys només. Moltes més de les que els ciutadans es poden pensar.

Ja és hora que els fets parlin per ells mateixos

3 anys d'Ajuntaments democràtics

Amb el suport de la

Diputació de Barcelona

Els veïns de Quatre Barris

«Molta feina i molt poc temps»

Quan les associacions de veïns varen arribar a Granollers era ministre de l'Interior Rodolfo Martín Villa. Del seu ministeri, a través dels respectius governs civils, depenia la legalització o no d'aquestes entitats. L'objectiu del govern era guanyar temps i intentar ajornar al màxim el canvi que més tard o més aviat, amb l'arribada de les eleccions municipals democràtiques, s'havia de produir en els pobles i les ciutats de la nostra «pell de brau».

El moviment associatiu als barris va néixer a Granollers coincidint amb l'inici de la transició democràtica. És cert però que abans d'aparèixer les primeres associacions de veïns de manera formal, a més d'un dels barris de la nostra ciutat ja existia una dinàmica col·lectiva que, a l'hora de la veritat, possibilitaria la unió organitzada dels ciutadans en els respectius barris. És a dir, el sentiment d'ajuntar esforços per a resoldre els problemes específics plantejats a cada comunitat era una realitat latent.

Quan a principis de l'any 1974 un grup de joves del barri del Lledoner varen començar a plantejar-se la necessitat de promoure activitats culturals i recreatives en aquesta popular barriada de la ciutat, poc es pensaven que de totes aquestes inquietuds en sortiria una associació de veïns. La il·lusió d'aquesta gent jove, per una banda,

i les ganes d'engegar un treball comú, en el barri, de gent vinculada directa o indirectament amb la comissió de festes del barri del Lledoner, per l'altra, ho permetria. Ramon Blanché és, des del principi, el president de l'Associació de Veïns Quatre Barris, que agrupa els barris del Ninot, carrer Rosselló (abans Onésimo Redondo), Hospital i Lledoner, i ell ens va fer una mica d'història: «A principis de l'any 1977, vàrem començar a fer les primeres reunions i a gestionar els nostres estatuts. Presentats el mes d'abril al Govern Civil de Barcelona, eren aprovats el mes de novembre del mateix any, el 1977. Aconseguida la legalització, des de llavors i dins d'allò que han permès les nostres minses possibilitats, hem procurat desenvolupar un treball regular».

Donada l'articulació de l'associació en vocalies, característica de totes aquestes entitats cíviues, les activitats s'han de desenvolupar amb significades limitacions: «Actualment —diu Ramon Blanché— les activitats que portem a terme són més aviat escasses. Aquests dies estem preparant l'assemblea general anual, que sempre comporta un bon grau de renovació, tant de ganes com d'idees. La veritat és que el nostre problema, la manca de temps, és idèntic a totes les associacions: molta feina a fer pel poc temps que s'hi pot dedicar». Malgrat això, Quatre Barris s'ha bellugat de valent. En el camp cultural ha organitzat infinitat de festes i revetlles als barris que la conformen. Ha dedicat especial atenció a la mainada, tant a nivell d'esplai com a nivell didàctic. S'han posat en marxa curses de català, xerrades sobre temes com la sexualitat o l'ecologia urbana. En l'àmbit urbanístic es va aconse-

guir l'obertura del carrer del Gran Capità al carrer de Girona i l'arranjament del carrer de Ramon Lull, entre altres. En el tram nord del ja esmentat carrer de Girona es va aconseguir la instal·lació de semàfors, així com al carrer del Primer Marquès de les Franqueses. La urbanització de la plaça de Jaume I (Lledoner) és en marxa i, pel que fa al pont de l'Hospital, que és un dels greus problemes de l'associació, hi ha esperances de trobar-hi aviat una solució. El problema del pont del carrer de Francesc Ribes està en el fet de trobar-se situat dins d'una artèria vial que depèn també de la Diputació.

Celebrades les eleccions municipals el mes de març del 1979, el protagonisme de les associacions de veïns, en certa manera, es va difuminar. No reconèixer aquest fet és negar una evidència. Evidència que té la seva explicació ja que les associacions, en l'etapa anterior a les eleccions municipals, van haver de desenvolupar una tasca reivindicativa que fins aquell moment havia estat completament desempaada. I les reivindicacions eren de tots els tipus: Culturals, socials i moltes vegades també polítiques. Una dada: Una gran part de les persones que avui forneixen els nostres ajuntaments han sortit d'associacions de veïns. «La relació de la nostra associació i de l'Ajuntament ve determinada avui pels contactes que es mantenen amb totes i cadascuna de les distintes vocalies del consistori», explica Blanché.

La coordinadora d'associacions de veïns de Granollers donaria pas, més tard, a la Federació d'associació de veïns del Vallès Oriental, que s'organitzà l'any 1977. La postura de les distintes associacions continua essent solidària però, tal i com assenyala Blanché, «treballem amb absoluta autonomia. Només quan es planteja un problema de gran importància a nivell local ens unim per intentar solucionar-lo».

Joan BESSON

Junta actual

President
Ramon Blanché

Sots-president
Josep Galera

Secretari
Joan Julià

Tresorer
Josefina Puig

Vocals
Mària Guixé
Joaquim Oliveres
Joan Martí Torres
Núria Montal
Maribel Alcàrria
Miquel Montes
Josep Valldeneu

 CAIXA DE CREDIT
GRANOLLERS s. coop.

AVDA. SANT ESTEVE, 20
☎ 870 70 11 - 870 70 80
GRANOLLERS

ARIBAU, 25
☎ 254 28 10
BARCELONA-11

SAN CRISTOBAL, 6
☎ 804 10 50
IGUALADA

Febre d'obres

Carrers nous i carrers que s'han de refer

El flamant paviment del carrer de l'Alguer, tot i les roderes.

El de Figueres, un altre carrer a punt de quedar com cal.

Els fils eren directament enterrats, sense cap protecció.

Només una prima capa de material sobre la terra mig pitjada.

El divendres, 12 de març, l'alcalde Rafael Ballús, acompanyat d'alguns regidors i de personal de l'Ajuntament, va fer una visita a les obres de pavimentació i urbanització realitzades al carrer de l'Alguer. A més de la immediata i permanent utilitat dels veïns, la solidesa de les obres realitzades en aquest carrer permetrà alleugerir i accelerar el pas de vehicles que s'aglomeraven en altres indrets.

Vist l'avançat estat d'aquests treballs, l'alcalde Ballús i els seus acompanyants van anar a visitar d'altres obres públiques iniciades o que estan en curs d'enllestiment a diversos sectors de la ciutat. L'actual voluntat municipal de construir amb solidesa, per tal que les obres durin, contrasta amb la comprovació que s'ha pogut fer a determinats carrers, —les obres dels quals encara el municipi paga en l'actualitat— que ja s'han hagut de reparar o tornar a fer, per la mala qualitat dels materials emprats o del sistema de construcció. En la visita a aquestes obres s'ha comprovat, per exemple, que l'asfalt era col·locat, com una prima capa, directament sobre la simple terra mig pitjada, cosa que explica l'actual inconsistència i el trencament de la pavimentació; o bé s'ha trobat que els fils de les instal·lacions eren senzillament enterrats sense cap mena de protecció, cosa que els ha deteriorat, els fa inservibles i obliga a substituir-los al cap de pocs anys.

Concretament, sembla que els carrers de Colom i Roger de Flor, per la data en què van ser urbanitzats, haurien d'estar avui en bona forma, i en canvi ja s'han hagut de repavimentar. I en aquests treballs de sanejament s'ha descobert que mancava un tractament adequat de la base i la subbase que tingués en compte tot el pes d'un trànsit dens i continu així com la capacitat de resistència del terreny.